ദാനിയേൽ പുസ്തകം — നൂറ്റിയഞ്ചാമത്തെ ഭാഗം

സുവിശേഷത്തിന്റെ ക്രമാനുഗത നിരാകരണം: ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിൽ നിന്ന് സ്തെഫാനോസിന്റെ കല്ലേറിഞ്ഞുകൊലവരെ

Jeff Pippenger
2024-02-29

കഴിഞ്ഞ ലേഖനത്തിൽ, സുവിശേഷത്തോടുള്ള യെഹൂദന്മാരുടെ “നിരാകരണം അവർ ക്രൂശിൽ മുദ്രകുത്തി,” തുടർന്ന് സ്തെഫാനോസിനെ കല്ലേറിഞ്ഞുകൊന്നപ്പോൾ അവരുടെ നിരാകരണം വീണ്ടും സ്ഥിരീകരിച്ചു എന്നു പ്രചോദനം തിരിച്ചറിഞ്ഞതായി നാം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇത് എങ്ങനെ സാധ്യമാണ്? നിശ്ചയമായും, ആ ചരിത്രകാലത്തെ വാദപ്രിയരായ യെഹൂദന്മാർ സുവിശേഷത്തെ നിരാകരിച്ചത് ക്രമാനുഗതമായിട്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ജനനസമയത്തുതന്നെ അവർ ഇതിനകം അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം മുതൽ സ്തെഫാനോസിനെ കല്ലേറിഞ്ഞുകൊന്നതുവരെയുള്ള കാലഘട്ടം സുവിശേഷത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ നിരാകരണത്തെ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നു.

> “മനുഷ്യർ അത് അറിയുന്നില്ല; എങ്കിലും ഈ വാർത്ത സ്വർഗ്ഗത്തെ ആനന്ദഘോഷത്തോടെ നിറയ്ക്കുന്നു. അതിലും ആഴമുള്ളതും അതിലും സ്നിഗ്ദ്ധമായതുമായ താൽപര്യത്തോടെ പ്രകാശലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള വിശുദ്ധജീവികൾ ഭൂമിയിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. അവന്റെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ട് സകലലോകവും കൂടുതൽ പ്രകാശമാനമാകുന്നു. ബെത്ലഹേമിലെ കുന്നുകൾക്കുമുകളിൽ എണ്ണമറ്റ ദൂതഗണം ഒത്തുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സന്തോഷവാർത്ത ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ട സൂചനയ്ക്കായി അവർ കാത്തിരിക്കുന്നു. യിസ്രായേലിലെ നേതാക്കൾ തങ്ങളോടു ഏല്പിച്ച വിശ്വാസത്തോടു സത്യനിഷ്ഠരായിരുന്നുവെങ്കിൽ, യേശുവിന്റെ ജനനം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ആനന്ദത്തിൽ അവർക്കും പങ്കുചേരാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” The Desire of Ages, 47.

യേശുവിന്റെ ജനനത്തിൽ നിന്ന് സ്തെഫാനോസിന്റെ മരണത്തോളം, പുരാതന യിസ്രായേൽ സുവിശേഷത്തെ ക്രമേണ നിരസിച്ചതു ദൃശ്യമാക്കപ്പെടുന്നു. യെഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിച്ചതിനെ ക്രമാനുഗതമായ ഒന്നായി അംഗീകരിക്കുന്നത്, അവരുടെ നിരസനം “മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടത്” ക്രൂശിൽ—അവിടെ ദേവാലയത്തിലെ തിരശ്ശീല കീറിപ്പൊട്ടിയപ്പോൾ—കൂടെയും, സ്തെഫാനോസിന്റെ മരണസമയത്തും—കൂടെയും തിരിച്ചറിയാൻ അനുവദിക്കുന്നു. തിരശ്ശീല

കീറിപ്പൊട്ടിയത് അവർ ഇനി ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനമല്ലെന്നതിന് ഒരു പ്രതീകമായിരുന്നു; സ്തെഫാനോസ് കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലങ്കയ്യിൽ നിൽക്കുന്ന യേശുവിനെ കണ്ടു; ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പന്ത്രണ്ട്, വാക്യം ഒന്ന് പ്രകാരം, അത് കൃപാകാലാവസാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. യെരൂശലേമിന്റെ നാശവും കൃപാകാലാവസാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്.

> "യെരൂശലേമിന്മേൽ വരാനിരുന്ന പ്രതിഫലം വളരെ കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ വൈകിപ്പിക്കാനാകുമായിരുന്നുള്ളു; നാശത്തിനായി വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ നഗരത്തിന്മേൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൃഷ്ടി നിൽക്കുമ്പോൾ, അവൻ അതിന്റെ നാശം മാത്രമല്ല, ഒരു ലോകത്തിന്റെ നാശവും കണ്ടു. യെരൂശലേം നാശത്തിനായി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ലോകവും തന്റെ വിധിക്കായി ഏല്പിക്കപ്പെടും എന്നു അവൻ കണ്ടു. ദൈവത്തിന്റെ വിരോധികൾക്കുമേൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന പ്രതിഫലവും അവൻ കണ്ടു. യെരൂശലേമിന്റെ നാശസമയത്ത് നടന്ന ദൃശ്യങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ മഹത്തായും ഭയങ്കരവുമായ ദിവസത്തിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും; എന്നാൽ അതിലും അധികം ഭീതിജനകമായ വിധത്തിൽ." Review and Herald, December 7, 1897.

ക്രൂശിൽ യെരൂശലേം നശിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ തടഞ്ഞത് ദൈവത്തിന്റെ കരുണ മാത്രമായിരുന്നു.

> "യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ച കാര്യത്തിൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. കാൽവരിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ രക്തം, ഈ ലോകത്തേക്കും വരാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തേക്കും അവരെ നാശത്തിലേക്കു താഴ്ത്തിയ ഭാരമായി. അതുപോലെ തന്നെയാകും മഹത്തായ അന്തിമദിവസത്തിൽ, ദൈവകൃപയെ നിരസിച്ചവരുടെ മേൽ ന്യായവിധി പതിക്കുമ്പോൾ. അവരുടെ ഇടറലിന്റെ പാറയായ ക്രിസ്തു, അപ്പോൾ അവർക്കു പ്രതികാരമെടുക്കുന്ന പർവ്വതമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അവന്റെ മുഖകാന്തിയുടെ മഹത്വം, നീതിമാന്മാർക്കു ജീവനായിരിക്കുന്നതു, ദുഷ്ടന്മാർക്കു ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയായിരിക്കും. തള്ളിക്കളഞ്ഞ സ്നേഹവും നിരസിക്കപ്പെട്ട കൃപയും നിമിത്തം പാപി നശിച്ചുപോകും." The Desire of Ages, 600.

ക്രൂശിന്റെ സമയത്ത് യെരൂശലേമിന്റെ നാശം വരുത്താതിരിക്കെ താമസിച്ചതിൽ നിലനിന്നിരുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ കരുണ മാത്രമായിരുന്നു.

> "യെരൂശലേമിന്മേലുള്ള നാശവിധി ക്രിസ്തു തന്നാൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷം ഏകദേശം നാൽപ്പത് വർഷത്തോളം, കർത്താവ് ആ നഗരത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും മേലുള്ള തന്റെ ന്യായവിധികളെ താമസിപ്പിച്ചു. തന്റെ സുവിശേഷത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞവർക്കും തന്റെ പുത്രനെ കൊന്നവർക്കും നേരെയു ദൈവത്തിന്റെ ദീർഘക്ഷമ അത്ഭുതകരമായിരുന്നതായിരുന്നു." The

Great Controversy, 27.

തന്റെ അവസാനത്തെ ദേവാലയശുദ്ധീകരണസമയത്ത്, ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിച്ച ശൂന്യതയുടെ അശുദ്ധി തന്റെ അനുയായികൾ കാണുമ്പോൾ യെരൂശലേം വിട്ടോടേണ്ടതെന്ന മുന്നറിയിപ്പ് യേശു മുന്നോട്ടുവെച്ചിരുന്നു. ആദ്യമായി അവൻ ദേവാലയം ശുദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, യെഹൂദന്മാർ തന്റെ പിതാവിന്റെ ആലയത്തെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കി എന്നു അവൻ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ അവസാനമായി അവൻ പറഞ്ഞത്, "നിങ്ങളുടെ ആലയം" നിങ്ങളെക്കായി ശൂന്യമായി വിട്ടുകിടക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു. ഉടൻ സംഭവിക്കാനിരുന്ന ക്രൂശീകരണത്തിനു മുമ്പുതന്നെ, ക്രൂശിൽ മരിക്കുമ്പോൾ തിരശ്ശീല പിളരാനിരുന്ന ആ ദേവാലയം ഇതിനകം ദൈവത്തിന്റെ ആലയം അല്ല, യെഹൂദന്മാരുടെ ആലയം എന്ന നിലയിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തു ആ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയ സമയം സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പരാമർശിക്കുന്നു; അവളുടെ സാക്ഷ്യം തുടർന്നുപോകുമ്പോൾ, നീട്ടിക്കൊടുത്തിരുന്ന നാൽപ്പത് വർഷത്തെ കരുണയെയും അവൾ പരാമർശിക്കുന്നു.

"'ഇതാ, നിങ്ങളുടെ ഭവനം നിങ്ങൾക്കു ശൂന്യമായിത്തന്നെ വിടപ്പെടുന്നു' (Matthew 23:38) എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ പുരോഹിതന്മാരുടെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭീതി ഉണർത്തിയിരുന്നു. അവർ അനാസക്തി നടിച്ചെങ്കിലും, ഈ വാക്കുകളുടെ അർഥമെന്തെന്ന ചോദ്യം അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കാണാനാവാത്ത ഒരു ഭീഷണി തങ്ങളിനെ സമീപിക്കുന്നതായി അവർക്കു തോന്നി. രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വമായിരുന്ന ആ ഭംഗിയാർന്ന ദേവാലയം ഉടൻതന്നെ അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ കൂമ്പാരമായിത്തീരുകയോ?..."

"യെരൂശലേമിന് മേൽ വരുവാനിരുന്ന നാശത്തിന്റെ ഒരു അടയാളം ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു നല്കി; എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടണം എന്നും അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: 'യെരൂശലേം സൈന്യങ്ങളാൽ വളയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, അതിന്റെ ശൂന്യത സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുവിൻ. അന്നു യെഹൂദ്യയിൽ ഉള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഔടിപ്പോകട്ടെ; അതിന്റെ നടുവിലുള്ളവർ പുറത്തേക്കു നീങ്ങിപ്പോകട്ടെ; നാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ളവർ അതിലേക്കു കടക്കരുതു. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകലവും നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഇവ പ്രതികാരത്തിന്റെ നാളുകളാകുന്നു.' ഈ മുന്നറിയിപ്പ് നാല്പതു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, യെരൂശലേമിന്റെ നാശസമയത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചു അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നു നല്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആ മുന്നറിയിപ്പ് അനുസരിച്ചു; നഗരത്തിന്റെ വീഴ്ചയിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും നശിച്ചില്ല." The Desire of Ages, 628, 630.

(ക്രിസ ്തു (ക്രിസ ്തുവർഷം 31-ൽ (ക്രൂശിക്ക പ്പെ ട്ട ു; അതിനു ഏകദേശം നാൽപ്പ
വർഷങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷം, (ക്രിസ ്തുവർഷം 70-ൽ, മൂന്ന ു മുക്ക ാൽ വർഷത്തെ
ഉപരോധത്ത ിനുശേഷം യെരൂശലേം നശിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. ദാനിയേൽ ഒമ്പ താ
അധ്യ ായം ഇരുപത്ത ിനാലാം വാക്യ ത്ത ിൽ എഴുപതു ആഴ ്ചകളായി

നിർണ്ണ യിക്ക പ്പെ ട്ട മൂന്ന ു മുക്ക ാൽ വർഷത്തെ കൃപാകാലം ഇനിയും ശേഷിച്ച ിരിക്കെ , ്രകിസ ്തുവർഷം 31-ലെ ്രകൂശിൽ യെരൂശലേം എങ്ങ നെ നശിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട തായി പറയാം? ്രപത്യ ക്ഷ ത്ത ിൽ കാണപ്പെ ടുന്ന ഇ അസംഗതികൾ എങ്ങ നെ പരിഹരിക്ക പ്പെ ടാം? ഏറ്റ വും എളുപ്പ മുള്ള പരിഹാരം ഇതാണ്: എഴുപതു ആഴ ്ചകൾ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന കൃപാകാലത്ത ിന്റെ അവസാനവുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിടത്തേ ാളം, അതിനെ കൃപാകാലത്ത ിന്റെ ്രകമാനുഗതമായ അവസാനമായി മനസ്സ ിലാക്കേ ണ്ട താണെന്ന ് തിരിച്ച റിയുക. ഇത് ശരിയാണ്; എന്ന ാൽ അ ചരി്രതത്ത ിലെ വഴികാട്ട ി അടയാളങ്ങ ൾ ്രപയോഗിക്ക ുമ്പേ ാൾ ഇതിലൂടെ ഏതെങ്ക ിലും ്രപവചനാത്മ ക കൃത്യ ത നഷ്ട പ്പെ ടുന്ന ു. ഞാൻ അത് വിശദീകരിക്ക ാൻ ്രശമിക്ക ും.

പെന്തെക്കോസ്ത് ബാബിലോണിലെ മറ്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ വിളിച്ചുപുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന വേഗത്തിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച്ച നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, സുവിശേഷം ജാതികളിലേക്കു പോയത് എന്തുകൊണ്ടാണ് പെന്തെക്കോസ്തിന് ശേഷം മൂന്നര വർഷം കഴിഞ്ഞാണ്? ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണമോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്തേഫാനോസിന്റെ മരണമോ, പുരാതന ഇസ്രായേലിനായുള്ള കൃപാകാലാവസാനത്തിന്റെ അടയാളമാണോ? വേഗത്തിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച്ച നിയമത്തിൽ ലവൊദിക്യാ അഡ്വെന്റിസം ഒരു സഭയായിരിക്കാതെയാകുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവർഷം 70-ൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നാശം ഞായറാഴ്ച്ച നിയമത്തിലെ ലവൊദിക്യാ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ക്ഷേത്രാവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുവോ? പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അസംഘടിതങ്ങളെന്നു തോന്നാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ “വരിക്കു മുകളിൽ വരി” എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിലൂടെ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു; ആ പ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, നാം തിരിച്ചറിയുന്ന വഴിക്കുറികളുടെ സാക്ഷ്യം വളരെ വ്യക്തവും സംക്ഷിപ്തവുമായി മാറുന്നു.

ക്രിസ്തു നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ച ആ ആഴ്ച മൂന്ന്-അര വർഷം വീതമുള്ള രണ്ട് സമാന കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്ന്-അര വർഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനത്തോടെ ആരംഭിച്ച് അവന്റെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. സ്നാനം അവന്റെ മരണത്തിന്റെയും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെയും പ്രതീകമായതിനാൽ, ആ മൂന്ന്-അര വർഷകാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭം അതിന്റെ അവസാനത്തോടു തുല്യമാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തു സുവിശേഷം യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമായി അവതരിപ്പിച്ചു. ആ മൂന്ന്-അര വർഷത്തിന്റെ അന്ത്യം തുടർന്നുവരുന്ന മൂന്ന്-അര വർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ടാം മൂന്ന്-അര വർഷകാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭം ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തോടെ തുടങ്ങുകയും സ്തെഫാനോസിന്റെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ സുവിശേഷം യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമായി അവതരിപ്പിച്ചു.

വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവാചക രേഖകളായ ആ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളും “രേഖമേൽ രേഖ” ആയി ഒരുമിച്ചുകൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ്. ആരംഭങ്ങളും അവസാനങ്ങളും ആൽഫായുടെയും ഒമേഗായുടെയും മുദ്ര വഹിക്കുന്നു; കാരണം ആരംഭചരിത്രവും അവസാനചരിത്രവും ഒരേതാണ്. ദൈർഘ്യമുള്ള ഇരു കാലഘട്ടങ്ങളും സമാനമാണ്; ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തിയും ഒരുപോലെയാണ്. ആദ്യനും അവസാനനും ആയിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവുമാകുന്നു; ആ ബന്ധത്തിൽ അവൻ സത്യത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവാണ്. “സത്യം” എന്ന ഹീബ്രു വാക്ക് മൂന്ന് ഹീബ്രു അക്ഷരങ്ങളാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഹീബ്രു അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യ അക്ഷരവും, അതിനെ തുടർന്നുള്ള പതിമൂന്നാമത്തെ അക്ഷരവും, പിന്നെ അവസാന അക്ഷരവും ചേർന്നു ഹീബ്രു ഭാഷയിലെ “സത്യം” എന്ന വാക്ക് രൂപപ്പെടുന്നു.

മൂന്നര വർഷം വീതമുള്ള ആ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങൾക്കും ആദിയും അന്തവും ക്രിസ്തുവാണ്; ഒന്നാം കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്റെ സ്നാനത്തിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ, അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ തന്റെ മരണത്തിലും ക്രിസ്തു തന്നെയാണ്. രണ്ടാമത്തെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ മരണത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; രണ്ടാമത്തെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് നിൽക്കുന്നു. പതിമൂന്ന് എന്ന സംഖ്യ കലഹത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; സുവിശേഷം വ്യക്തിപരമായി ക്രിസ്തുവാൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതായാലും, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ മുഖാന്തരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതായാലും, തർക്കപ്രിയരായ യെഹൂദന്മാർ സുവിശേഷസന്ദേശത്തിനെതിരെ കലഹിച്ചു.

ഇരുപ്രാവശ്യങ്ങളും ഒരേ ദൈർഘ്യമുള്ളവയാണ്; അവ ആൽഫയുടെയും ഒമേഗയുടെയും മുദ്ര ധരിച്ചവയാണ്; ഒരേ സുവിശേഷസന്ദേശത്തെ തന്നെയാണ് അവ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്. ആ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളും “വരി മേൽ വരി” എന്ന രീതിയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടപ്പെടേണ്ടതാണ്. “വരി മേൽ വരി” എന്ന രീതിശാസ്ത്രം പിന്നീടുള്ള മഴയുടെ പരിശോധനാവിധിയാണ്. അതു അന്ത്യദിവസങ്ങളുടെ രീതിശാസ്ത്രമാണ്; അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ആ രീതിശാസ്ത്രംകൊണ്ട് തിരിച്ചറിയപ്പെടുകയും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിനിടെ ലേവിയുടെ പുത്രന്മാരെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയോ നിർമലീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്.

> അവൻ ആർക്ക ് ജ്ഞ ാനം ഉപദേശിക്ക ും? ആർക്ക ് ഉപദേശം
> (ഗ്രഹിപ്പ ിക്ക ും? പാലിൽനിന്ന ു വിട്ട ുമാറിയവർക്ക ും,
> മുലകുടിയിൽനിന്ന ു അകറ്റ പ്പെ ട്ട വർക്ക ും തന്നേ . കല ്പനമേൽ കല ്പന,
> കല ്പനമേൽ കല ്പന; വരിമേൽ വരി, വരിമേൽ വരി; ഇവിടെ അല ്പം,
> അവിടെ അല ്പം—അങ്ങ െനെയായിരിക്ക ണം. എന്തെ ന്ന ാൽ, തടവറിക്ക ു
> അധരങ്ങ ളാലും മറ്റ ൊരു നാവുകൊണ്ട ും അവൻ ഈ ജനത്തോ ാടു

> സംസാരിക്ക ും. അവരോടു അവൻ പറഞ്ഞ തു: “ഇതാണ് വി്രശമം;
> ഇതുകൊണ്ട ു ക്ഷ ീണിച്ച വന്ന ു വി്രശമം ലഭിക്ക ുമാറാക്ക ുവിൻ; ഇതാണ
> ഉന്മേ ഷം.” എങ്ക ിലും അവർ കേൾപ്പ ാൻ മനസ്സ ില്ല ായിരുന്ന ു. ആകയാൽ
> യഹോവയുടെ വചനം അവർക്ക ു കല ്പനമേൽ കല ്പന, കല ്പനമേൽ കല ്പന;
> വരിമേൽ വരി, വരിമേൽ വരി; ഇവിടെ അല ്പം, അവിടെ അല ്പം
> എന്ന ിങ്ങ നെ ആയി; അതുവഴി അവർ പോയി പിന്നേ ാട്ട ുവീണ്
> തകർന്ന ു, കുടുങ്ങ ി, പിടിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തിന്ന ു. യെശയ്യ ാവു 28:9–13.

യെശയ്യാവിലെ അടുത്ത വചനം യെരൂശലേമിലെ ജനത്തെ ഭരിക്കുന്ന പരിഹാസികളായ പുരുഷന്മാരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. ആ പരിഹാസികളായ പുരുഷന്മാർക്കു, അവർ “കേൾക്കാൻ” നിരസിച്ച “വിശ്രമവും നവോജ്ജീവനവും” (പിന്നത്തെ മഴ) തന്നെയാണ് അവരെ “പോയി, പിന്നോട്ടു വീണ്, തകർന്നു, കുരുക്കിൽപ്പെട്ടു, പിടിക്കപ്പെടാൻ” ഇടയാക്കുന്നത്. ആ പരീക്ഷണം അവർക്കു മറ്റൊരു നാവിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; എന്തെന്നാൽ ഏലിയാവും, സ്നാപകനായ യോഹന്നാനും, വില്യം മില്ലറും അവരുടെ യഥാക്രമമായ ചരിത്രങ്ങളിലെ ദൈവശാസ്ത്രപഠന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പരിശീലനം നേടിയവരായിരുന്നില്ല. ലവോദിക്യാവസ്ഥയിലുള്ള അഡ്വെന്റിസത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്ന പിന്നത്തെ മഴയുടെ സന്ദേശം, “വരി മേൽ വരി” എന്ന പ്രയോഗത്തിലൂടെ ഉത്പന്നമാകുന്ന സന്ദേശമാണ്.

ക്രിസ്തു നിയമത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിച്ച ആഴ്ചയുടെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു വർഷവും അരവർഷവും അതിന്റെ രണ്ടാം മൂന്നു വർഷവും അരവർഷവും മേൽ ആക്കിവെക്കുമ്പോൾ, അന്വേഷിക്കുന്ന മനസ്സിൽ ഉദിക്കാവുന്ന ഏതൊരു പ്രത്യക്ഷ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും വ്യക്തീകരിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക വെളിച്ചം നമുക്ക് കണ്ടെത്താം. ആ ആഴ്ച നിയമത്തിന്റെ ദൂതൻ നിയമത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ട സമയമായിരുന്നു; ബൈബിളിലെ ഒരു നിയമം രക്തത്താൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനവും ക്രൂശിക്കപ്പെടലും സ്തെഫാനൊസിന്റെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊലയും എല്ലാം രക്തത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇരു രേഖകളും നിയമത്തിന്റെ രക്തത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ആ രേഖകൾ നിയമത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“വരിയിന്മേൽ വരി” ആയി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ, സ്നാനവും ക്രൂശീകരണവും ആദ്യ മാർഗ്ഗചിഹ്നമാണ്; ക്രൂശീകരണവും സ്തെഫാനൊസിന്റെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊലയും അവസാന മാർഗ്ഗചിഹ്നമാണ്. അവയെ ഒരു വരിയിലാക്കി ഒരുമിപ്പിക്കുമ്പോൾ, യെഹൂദന്മാർ സുവിശേഷത്തെ തങ്ങൾ നിരസിച്ചതിനെ മുദ്രകുത്തിയ രണ്ട് സാക്ഷികളായി, സ്തെഫാനൊസിന്റെ മരണസമയത്ത് കുരിശും മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുന്നതും നാം കാണുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം, അവന്റെ ശിഷ്യനായ സ്തെഫാനൊസിന്റെ മരണവും കൂടിയാണ്; രണ്ട് വരികളും ഒരുമിക്കുമ്പോൾ അത് പെസഹാ ആകുന്നു. മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ക്രിസ്തു ആദ്യഫല വഴിപാടായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു.

> എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; നിദ്രപ്രാപിച്ചവരുടെ ആദ്യഫലമായി അവൻ ആയിരിക്കുന്നു. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:20.

പെസഹായും മൂന്നാം ദിവസത്തെ ആദ്യഫലങ്ങളുടെ പെരുന്നാളും തമ്മിലുള്ള ഇടവേളയിൽ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാളിന്റെ ആരംഭമുണ്ട്. പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം “ഉയരുന്നില്ല”; അതുപോലെ ക്രിസ്തുവും രണ്ടാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റില്ല, മൂന്നാം ദിവസമാണ് അദ്ദേഹം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റത്. “വരി മേൽ വരി” എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ ക്രിസ്തുവും സ്തെഫാനോസും ഒരുമിച്ച് മരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ആദ്യഫലങ്ങളുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് ഒരു ക്രമമുണ്ടാകയാൽ സ്തെഫാനോസ് ക്രിസ്തുവിന് ശേഷം പുനരുത്ഥാനമെടുക്കുന്നു.

> എന്നാൽ ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ ക്രമത്തിൽ: ആദ്യംഫലം ക്രിസ്തു; തുടർന്ന് അവന്റെ വരവിൽ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:22.

വസന്തകാല പെരുന്നാളുകളെ പരസ്പരം വേർതിരിക്കാനാവില്ല, കാരണം അവ തമ്മിൽ നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, പെന്തെക്കൊസ്ത് ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ചയുടെ ആവർത്തനം ഉണ്ടാകും, അതിനുശേഷം വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ രണ്ടാം ശബ്ദം ഇപ്പോൾ സുവിശേഷം അറിയാത്തവരോടു ബാബേലിൽനിന്ന് പുറത്തു വരുവാൻ വിളിച്ചുപറയും. “ബാബേൽ” എന്ന പദത്തെ ആധാരമാക്കി “ബാബിലോൻ” എന്ന വാക്ക് രൂപം കൊണ്ടതാണ്; അതിന്റെ അർത്ഥം കുഴപ്പം എന്നാകുന്നു; കാരണം ബാബേലിന്റെ വീഴ്ചയിൽ ദൈവം ഭാഷകളെ കുഴക്കിക്കളഞ്ഞു, പിന്നെ പെന്തെക്കൊസ്തിൽ ലോകത്തേക്കു സുവിശേഷം കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു ദൈവം ഭാഷകളിലെ ആ കുഴപ്പത്തെ മറിച്ചുകളയുന്നു. അതുകൊണ്ട് പെന്തെക്കൊസ്തും ഞായറാഴ്ചാനിയമവും പരസ്പരം ഒത്തുചേരുന്നു.

പെന്തെക്കൊസ്ത് ദിവസം ഭാഷകളുടെ ദാനം ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകപ്പെട്ടു; എങ്കിലും അന്നത്തെ അവരുടെ സന്ദേശം ഇപ്പോഴും യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമായി പരിമിതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇരു പ്രവാഹങ്ങളും ഒന്നിച്ചുകൂടുമ്പോൾ, സ്തെഫാനൊസ് കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെട്ടതും സുവിശേഷം അതുവരെ സുവിശേഷത്തെ അറിയാതിരുന്നവരിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതുമായ ക്രി.വ. 34-ൽ പെന്തെക്കൊസ്ത് സംഭവിക്കുന്നു.

സ്തെഫാനോസ് “അവന്റെ വരവിങ്കൽ” ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നവരെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവർ അവനോടുകൂടെ മരിച്ചവരാണ്.
ആദ്യഫലത്തിന്റെ അർപ്പണം മൂന്നാം ദിവസത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; അതുപോലെതന്നെ അ
ആഴ്ചകളുടെ ഉത്സവത്തിന്റെ ആരംഭത്തെയും അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന
ഉത്സവം പെന്തെക്കോസ്ത് തിരുനാളും ആകുന്നു; സീനായിൽ പത്ത

കല ്പനകൾ നല ്കപ്പെ ട്ട തിന്റെ സ ്മരണയും അതു ആചരിക്ക ുന്ന ു.

1844 ഒക്ടോബർ 22 ക്രൂശിനോടു സമരേഖയിലാണ്; കാരണം, മറ്റു തെളിവുകൾക്കൊപ്പം, ക്രൂശിനുശേഷം ശിഷ്യന്മാർ അനുഭവിച്ച നിരാശയെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-നുശേഷം ഉണ്ടായ നിരാശയോടു സഹോദരി വൈറ്റ് സമരേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രൂശും 1844 ഒക്ടോബർ 22-വും രണ്ടും ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ മുൻകൂട്ടി ദൃശ്യമാക്കുന്നു. പെന്തെക്കോസ്തും ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ ഒരു മാതൃകയാണ്; എന്നാൽ പെന്തെക്കോസ്ത് ക്രൂശിന് ശേഷം അമ്പത്തിരണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് വന്നത്. പാസ്കാ പെരുന്നാളാൽ മുൻകൂട്ടി ദൃശ്യമാക്കപ്പെട്ട ക്രൂശ്, പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ പഴയ പാതകളെ സ്മരിപ്പിക്കുന്ന പെരുന്നാളുകളുടെ ഒരു പരമ്പരയ്ക്ക് തുടക്കമിടുന്നു; അതായത്, മരണദൂതൻ ഈജിപ്തിനെ കടന്നുപോയ രാത്രിമുതൽ ന്യായപ്രമാണം നല്കപ്പെട്ടതു വരെ. ആ പെരുന്നാളുകൾക്ക് താന്തോന്നി സവിശേഷതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അവ പരസ്പരം വേർപിരിയാനാവാത്തവിധം ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പാസ്കായിൽ നിന്ന് പെന്തെക്കോസ്ത് വരെ മുഴുവൻ അമ്പത്തിരണ്ടു ദിവസങ്ങളെയും ഒരൊറ്റ വഴിക്കുറിപ്പായി പ്രയോഗിക്കുന്നത് ശരിയാണ്.

ഈ കാരണത്താൽ, ക്രൂശും, സ്തേഫാനൊസിന്റെ മരണവും, പെന്തെക്കൊസ്തും എല്ലാം ഉടൻ വരുവാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു; അപ്പോൾ വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദം ദൈവത്തിന്റെ മറ്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ബാബേലിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു വിളിക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നതോടുകൂടെ, ആധുനിക ബാബേലിന്മേലുള്ള ക്രമാനുഗതമായ നിർവാഹക ന്യായവിധി ആരംഭിക്കുന്നു. അതേ വഴിക്കല്ലിൽ തന്നെയാണ് യെരൂശലേമിന്മേലുള്ള നിർവാഹക ന്യായവിധി വന്നെത്തിയത്; എങ്കിലും, ദൈവം തന്റെ കരുണയിൽ, യഥാർത്ഥ ആലയനാശവും നഗരനാശവും ക്രൂശിനുശേഷം ഏകദേശം നാൽപ്പത് വർഷം, ക്രി.വ. 70-ാം ആണ്ടുവരെയായി, പിന്തള്ളിവച്ചു. പുരാതന യെരൂശലേമിന്റെ നാശം, “ദേശീയ വിശ്വാസത്യാഗത്തെ ദേശീയ നാശം അനുഗമിക്കുമ്പോൾ,” യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ക്രമാനുഗതമായ നിർവാഹക ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

രണ്ട ു സാക്ഷ ികളുടെ സാക്ഷ ്യ ത്ത ിന്മേ ലാണ് സത്യ ം സ്ഥ ാപിക്ക
ക്രിസ ്തു നിയമം സ്ഥ ിരീകരിച്ച മൂന്ന ര വർഷങ്ങ ളുടെ രണ്ട ു രേഖകളിൽ
ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ ്ച നിയമത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന
ചരിത്രവുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ഒരു മരണത്ത ിൻറെയും
പുനരുത്ഥ ാനത്ത ിൻറെയും രണ്ട ു സാക്ഷ ികളെ നാം കണ്ടെ ത്ത ുന്ന
വെളിപ്പ ാടു പുസ ്തകം അധ്യ ായം പതിനൊന്ന ിൽ ആ ഞായറാഴ ്ച നിയമം
“മഹാഭൂകമ്പ ത്ത ിന്റെ മണിക്ക ൂർ” എന്ന ു തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു. ആ
“മണിക്ക ൂർ” മൂന്ന ര വർഷത്തെ സാക്ഷ ്യ ം നൽകിയ രണ്ട ു സാക്ഷ ി

നേരിട്ട ് ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അവരുടെ സാക്ഷ ്യ ം അവര
മരണത്ത ിലും പുനരുത്ഥ ാനത്ത ിലും അവസാനിക്ക ുന്ന ു.

അവരുടെ മൂന്നു മുക്കാൽ വർഷത്തെ സാക്ഷ്യം, അതിനെത്തുടർന്ന അവരുടെ മരണവും പുനരുത്ഥാനവും, യേശുവിന്റെയും സ്തെഫാനൊസിന്റെയും മരണവും പുനരുത്ഥാനവുംകൊണ്ടു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കാരണം "വരി മേൽ വരി" എന്ന പ്രകാരം, സ്തെഫാനൊസ് ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ പുനരുത്ഥാനമേറ്റവനായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യഫലങ്ങളുടെ ഉത്സവത്തിൽ, രണ്ടു പ്രധാന വഴിപാടുകൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ഒന്ന് കുറ്റമില്ലാത്ത ഒരു കുഞ്ഞാടായിരുന്നു; മറ്റൊന്ന് യവത്തിന്റെ ഒരു വഴിപാടായിരുന്നു. യവം പിന്നാലെ വരാനിരുന്ന വിളവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; കുഞ്ഞാട് ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ക്രിസ്തു മൂന്നാം ദിവസത്തിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; സ്തെഫാനോസ് പിന്നാലെ വരുന്നവരെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; യവം പിന്നാലെ വരാനിരുന്ന വിളവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിലെ രണ്ടു സാക്ഷികൾ മൂന്നര വർഷം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു; അതിന്റെ ശേഷം അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടു; പിന്നെ മൂന്നര ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. ആ രണ്ടു സാക്ഷികളും ആദിഫലമായിരുന്ന ക്രിസ്തുവാൽ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു; കാരണം അവർ ഒരുലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവരും ആദിഫലങ്ങൾ ആകുന്നു.

> ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ, ഇതാ, ഒരു കുഞ്ഞാടു സീയോൻ പർവതത്തിൽ നിന്നു; അവനോടുകൂടെ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരുടെ നെറ്റികളിൽ അവന്റെ പിതാവിന്റെ നാമം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു; അതു അനേകം വെള്ളങ്ങളുടെ ശബ്ദംപോലെയും മഹത്തായ ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ ശബ്ദംപോലെയും ആയിരുന്നു; കിന്നരങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരുടെ കിന്നരനാദംപോലെ ഒരു ശബ്ദവും ഞാൻ കേട്ടു. അവർ സിംഹാസനത്തിനുമുൻപിലും നാലു ജീവികളുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും മുമ്പിലും ഒരു പുതിയ പാട്ടുപോലെ പാടി; ഭൂമിയിൽനിന്നു വീണ്ടെടുപ്പു ലഭിച്ച ആ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരൊഴികെ ആരും ആ പാട്ടു പഠിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇവരാണ് സ്ത്രീകളാൽ അശുദ്ധരാകാത്തവർ; അവർ കന്യകന്മാരാകുന്നു. കുഞ്ഞാട് എവിടേക്കു പോകുന്നുവോ അവനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ ഇവരാണ്. മനുഷ്യരിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ഇവർ ദൈവത്തിനും കുഞ്ഞാടിന്നും ആദ്യഫലങ്ങളാകുന്നു. അവരുടെ വായിൽ കപടം കണ്ടില്ല; അവർ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിനുമുമ്പാകെ കുറ്റമില്ലാത്തവർ ആകുന്നു. വെളിപ്പാട് 14:1–5.

ആദ്യ ഫലങ്ങ ളുടെ പെരുന്ന ാളിലെ യവാർപ്പ ണം പിന്ന ാലെ വരാനിരുന്ന വിളവിനെ ്രപതിനിധീകരിച്ച ിരുന്ന ു; ്രകിസ ്തു ്രകി.വ. 31-ൽ മരിച്ച തിനെത്ത ുടർന്ന ് സ്തെഫാനോസ് ്രകി.വ. 34-ൽ മരിച്ച ുവെങ്ക ിലും, "വരിയിന്മേ ൽ വരി" എന്ന രീതിയിൽ നോക്ക ുമ്പേ ാൾ, അവർ അതേ വഴിക്ക ല്ല ിൽ തന്നെ യാണ് മരിച്ച ത്. ആദ്യ ഫലാർപ്പ ണങ്ങ ളുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ്, ്രകിസ ്തു അറുക്ക പ്പെ ട്ട കുഞ്ഞ ാടായിരുന്ന ു; സ്തെഫാ യവമായിരുന്ന ു. പൗലൊസിന്റെ ്രപകാരം "്രകിസ ്തു" "നി്രദ്രപാപിച്ച വരുടെ ആദ്യ ഫലമാണ്"; പിന്നെ "അവന്റെ വരവിൽ ്രകിസ ്തുവിനുള്ള വർ." ഒരു ലക്ഷ ം നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേർ ആദ്യ ഫലങ്ങ ളാകുന്ന ു; അവർ "കുഞ്ഞ ാട് എവിടേക്ക ു പോയാലും അവനെ അനുഗമിക്ക ുന്ന വർ" ആകുന്ന ു.

വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ "മഹാഭൂകമ്പത്തിന്റെ" "മണിക്കൂറിൽ," മൂന്നര വർഷം പ്രവചിച്ചശേഷം കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നര ദിവസം വീഥികളിൽ കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടു സാക്ഷികളും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. അവർ, യേശുവിനോടുകൂടെ പ്രവചനാത്മകമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതും, എന്നാൽ യേശുവിന് ശേഷവും ആയ സ്തെഫാനൊസിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അതിനാൽ, അതളഗർത്തത്തിൽനിന്നു കയറിവന്ന മൃഗം അവരെ കൊന്നതിനു "മൂന്നര ദിവസം" കഴിഞ്ഞ് അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്ന അതേ "മണിക്കൂറിൽ" അവർ ഒരു പതാകചിഹ്നമായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറിപ്പോകുന്നു. അവരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെയും സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന്റെയും പ്രക്രിയ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; അതിൽ, സ്തെഫാനൊസിന്റെ യഥാർത്ഥ മരണത്തിലൂടെ അവർ മുൻകൂട്ടി രൂപകൽപ്പന ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ, മൂന്നാം ദൂതന്റെ ലവൊദിക്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് മൂന്നാം ദൂതന്റെ ഫിലദെൽഫ്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു അവർ രൂപാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ, രണ്ടു സാക്ഷികളിന്മേൽ നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ആത്മീയ മരണത്തെ അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ പഠനം തുടരും.

> "ഒര കാര്യം നിശ്ചയം: സാത്താന്റെ പതാകയ്ക്കു കീഴിൽ തങ്ങളുടെ നിലപാട് എടുക്കുന്ന ആ സെവൻത്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾ ആദ്യം ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകളിലും ശാസനകളിലും ഉള്ള അവരുടെ വിശ്വാസമായിരിക്കും.
>
> "കൂടുതൽ സമർപ്പ ണത്ത ിനും കൂടുതൽ വിശുദ്ധ മായ സേവനത്ത ിനുമുള്ള ആഹ്വ ാനം ഉന്ന യിക്ക പ്പെ ട്ട ുകൊണ്ട ിരിക്ക അങ്ങ നെതന്നെ തുടർന്ന ും ഉന്ന ്യിക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ും. ഇപ്പേ ാൾ സാത്ത ാന്റെ നിർദേശങ്ങ ൾക്ക ് ശബ്ദ ം കൊടുക്ക ുന്ന ചിലർ

ബോധോദയം (പാപിക്ക ും. ഈ കാലത്തേ ക്ക ുള്ള സത്യ ം (ഗഹിക്ക ാത്ത
വിശ്വ ാസപൂർവം ഏല ്പിക്ക പ്പെ ട്ട (പധാന സ്ഥ ാനങ്ങ ളിൽ ഉള്ള വർ ഉ
അവർക്ക ു ഈ സന്ദേ ശം നൽകപ്പെ ടണം. അവർ അത്
സ്വ ീകരിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, (കിസ ്തു അവരെ അംഗീകരിക്ക ും; അവരെ
തന്റെ സഹ(പവർത്ത കരാക്ക ുകയും ചെയ്യ ും. എന്ന ാൽ അവർ ഈ
സന്ദേ ശം കേൾക്ക ാൻ നിരസിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, അന്ധ കാരത്ത ിന്റെ
(പഭുവിന്റെ കരിമ്പ താകയുടെ കീഴിൽ അവർ തങ്ങ ളുടെ നിലപാട്
എടുക്ക ും.”

“ഈ കാലത്തേക്കുള്ള അമൂല്യസത്യം മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകൾക്കു കൂടുതൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തുറന്നു വരുന്നതായി ഞാൻ പറയേണ്ടതിന്നു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേക അർത്ഥത്തിൽ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ക്രിസ്തുവിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കയും അവന്റെ രക്തം പാനിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സത്യത്തിന് നിരന്തരം വിപുലീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ശേഷിയുള്ളതിനാൽ, ഗ്രഹണശക്തിയിൽ ഒരു വികാസം ഉണ്ടാകും. സത്യത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രഭവകൻ അവനെ അറിയുവാൻ പിന്തുടരുന്നവരോടു കൂടുതൽ അടുക്കിയതും ഇനിയും അടുക്കിയതുമായ കൂട്ടായ്മയിൽ വരും. ദൈവജനങ്ങൾ അവന്റെ വചനം സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അപ്പമായി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ പുറപ്പെടലുകൾ പ്രഭാതംപോലെ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ അറിയും. ആഹാരം ഭക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ശരീരം ഭൗതികബലം പ്രാപിക്കുന്നതുപോലെ, അവർ ആത്മീയബലവും പ്രാപിക്കും.”

ഈജിപ്ത്യ ദാസ്യത്തിൽനിന്നു യിസ്രായേൽമക്കളെ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന്, അവരെ മരുഭൂമിയിലൂടെ കനാനിലേക്കു നയിച്ചതിൽ കർത്താവിന്റെ പദ്ധതിയെ നാം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“സുവിശേഷത്തിൽനിന്ന് പ്രകാശിക്കുന്ന ദിവ്യകിരണങ്ങളെ നാം ശേഖരിക്കുമ്പോൾ, യെഹൂദ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് കൂടുതൽ വ്യക്തമായൊരു അവബോധവും, അതിന്റെ പ്രധാന സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ആഴമുള്ളൊരു വിലമതിപ്പും ലഭിക്കും. സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അന്വേഷണവും ഇനിയും അപൂർണ്ണമാണ്. നാം ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രകാശത്തിന്റെ കുറച്ച് കിരണങ്ങൾ മാത്രം ആകുന്നു. ദിനംപ്രതി വചനത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളല്ലാത്തവർ യെഹൂദ വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കയില്ല. ദേവാലയശുശ്രൂഷ ഉപദേശിച്ച സത്യങ്ങളെ അവർ മനസ്സിലാക്കുകയുമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്തായ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ലൗകികബോധം അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു. മേഘസ്തംഭത്തിൽ ആവൃതനായിരുന്ന ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തിന് നൽകിയ നിയമങ്ങളുടെ അർഥം ഭാവിജീവിതം വെളിപ്പെടുത്തും.” Spalding and Magan, 305, 306.